

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

Examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valerii Prozorovschi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Vocație” împotriva lui Valerii Prozorovschi cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vocație”, casată hotărârea Judecătoriei Glodeni din 09 martie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 07 septembrie 2015, SRL „Vocație” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valerii Prozorovschi cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Vocație” a indicat că în baza ordinului de plată din 02 aprilie 2014 i-a dat cu împrumut lui Valerii Prozorovschi suma de 50 000 lei pe un termen de două luni.

Declară reclamanta că, în vederea notificării debitorului a expediat o somație prin care a solicitat restituirea datoriei în termen de 3 zile, însă până la moment pârâtul nu și-a onorat obligația de plată a împrumutului.

Cere SRL „Vocație” încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de datorie și sumei de 8333 lei cu titlu de dobândă de întârziere pe perioada 2014-2015.

Pe parcursul examinării pricinii SRL „Vocație” și-a concretizat și modificat de mai multe ori cerințele, solicitând încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de datorie, compensarea taxei de stat achitată în sumă de 1750 lei și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 15 195 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Glodeni din 09 martie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de fond a conchis că înscrisurile prezentate de reclamant nu pot servi drept probă a încheierii contractului de împrumut, deoarece acestea nu atestă transmiterea efectivă a banilor.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, a fost admis apelul declarat de către SRL „Vocație”, casată hotărârea Judecătorei Glodeni din 09 martie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii prin care s-a încasat din contul lui Prozorovski Valeriu în beneficiul SRL „Vocație” suma de 50 000 lei cu titlu de datorie, 15 195 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 3217, 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Instanța de apel a concluzionat că acordarea împrumutului se probează prin dispoziția de plată contrasemnată de intimat, iar faptul transmiterii efective a banilor se confirmă prin extrasul din contul de evidență contabilă nr. 57 din 26 mai 2016 și informația acordată de compania de audit „Regatul de Aur”.

La 29 septembrie 2016, Valerii Prozorovski a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătorei Glodeni din 09 martie 2016.

În susținerea recursului Vladimir Prozorovski a invocat că dispoziția de plată anexată la materialele cauzei reflectă efectuarea operațiunii economice și deținerea unui activ a întreprinderii, și nicidecum nu este un înscris care să substituie contractul de împrumut.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului Prozorovski Valerii la 09 august 2016 și recepționată de recurent la 12 august 2016.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Prozorovski Valerii la 29 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 26 octombrie 2016, în adresa intimatului SRL „Vocație” a fost expediată copia recursului declarat de către Valerii Prozorovski cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valerii Prozorovski este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valerii Prozorovski nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca motiv al admisibilității recursului argumentul lui Valerii Prozorovski precum că dispoziția de plată anexată la materialele cauzei reflectă efectuarea operațiunii economice și deținerea unui activ a întreprinderii, și nicidecum nu este un înscris care să substituie contractul de împrumut, deoarece legislația civilă nu conține condiții speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând a fi respectate doar regulile generale cu privire la forma convenției, prevăzute de art. 210 Cod Civil.

Astfel, dispoziția de plată din 02 aprilie 2014 eliberată de SRL „Vocație” lui Prozorovski Valerii și contrasemnată de acesta, servește în calitate de înscris care probează acordarea împrumutului recurentului pe un termen de 2 luni, iar extrasul din contul de evidență contabilă al SRL „Vocație” nr. 231 nr. 57 din 26 mai 2016 și informația nr. 17/2016 din 01 martie 2016 eliberată de compania de audit SRL „Regatul de Aur” denotă documentarea și reflectarea acestuia în contabilitate.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să

dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Prozorovski Valerii ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Prozorovski Valerii se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic